

Besúgó 2.

Valami van ebben a levegőben

Kérem a kedves olvasót, nézze el nekem, hogy a következő sorokban kissé vagy kicsit jobban személyeskedni fogok! De ahhoz, hogy megértsék, hogyan is érzem most magam, milyen is nekem Tordán, csak ilyen úton juthatunk el...

Szombat van, 12 óra 41 perc. És én most kezdek el Besúgót írni?! Nem tudom, melyik mappába raktam a csapatok fényképeit. Vagy hogy melyik gépre raktam? Vagy raktam egyáltalán valahova? Hol az USB-m? Alig aludtam az éjjel. Még csak egy kávét ittam ma. Ja, és még nem reggeliztem. Vagy ebédeltem. Vagy... És akkor most álljunk meg egy percre. A kedves olvasó valószínűleg egy karikás szemű, hisztériázó ideggombócot képzel maga elé. Haha, de téved! Mosolyogva ülök a Torda TV irodájában, hallgatom a Szívküldi üzenetek aláfestőjeként dudorászó Apostol együttest, és néha belebambulok a fal zöldjébe. Haláli nyugodt vagyok. Értik ezt?! Nem, én sem nagyon...

Van ennek a helynek, ezeknek az embereknek valami nyugodt lüktetése. Ami ragadós. Egyszerűen tudom, hogy megoldódnak a dolgok. Nem, nem maguktól, természetesen. Nagyon sokat kell dolgozni érte. De valamiért tudom, hogy minden rendben lesz. És ez a tudat már sokszor elég.

Kedves városi barátaim, mikor hagyjátok utoljára tárva-nyitva az ajtót-kaput tudva, hogy úgysem fogja senki bántani a bent lévő értékeket? Találkoztak már olyan mamókával, aki egész nap süt-főz több száz emberre (!), aztán mikor már a mosogatáson is túl van, és szerintem titokban reszketnek a lábai a fáradtságtól, huncutul rám kacsint: odakészítettem neked egy kis édességet! Itt nem fogsz éhezni! De lefogyni sem! Vagy mikor látták azt, hogy a kis színészpálánták a saját bemutatójuk előtt fél órával lelkesen – és tényleg lelkesen! – terítenek, hogy a tisztelt vendégeket – akik az ő munkájukat fogják élvezni és megtapsolni – megfelelő környezet fogadja. Hogy az ismeretlen bácsi megállít a boltban azzal a kérdéssel, hogy: Maguk hozzák ide a kultúrát? Igyekszünk...

Nagyon sok minden kavarg bennem, rengeteg történetet mesélhetnék máris – pedig még csak a második napnál tartunk... Megfogalmazhatatlan sok minden. A közös izgulás és az együtt örülés nem rendelhető vagy nem tanítható. Az együtt akarás, a segítőkészség sem vásárolható. Az ismeretből áradó szeretet szentimentálisan hangozhat. De van. És köszönöm. Tényleg.

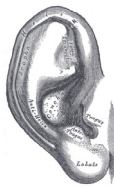
Ui.:Ha ezeket a sorokat olvassák, az azt jelenti, hogy elkészült a Súgó. Szóval tényleg nem volt min idegeskedni! ☺

Ma a Találkozó színpadán

Növekszünk...

A tegnapi egy után ma két előadást láthat a tordai – és nem csak a tordai! – közönség. Holnap hármat. Ha így haladunk, mi lesz velünk a hét végén?! ☺

A csoportról: A ZENTAI SZÍNTÁRSULAT 1990-ben jött létre, s az együttes hamarosan gyűjtőfogalma lett a színházi kísérletezésnek és műhelymunkának. Ebben a két évtizedben fokozatosan kialakult egy körülbelül 20-30 főből, főleg középiskolás diákból álló élgárda (a munkában résztvevők száma sok száz volt), amely hol együttesen, hol néhány kisebb csoportban azt vallja, hogy a színház lényege a játék komolysága és őszintesége. Célja pedig egyrészt az értelmes, szép magyar beszéd, az olvasóvá nevelés, a nemes irodalmi élményeken való nevelődés, a mozgás és mozdulatok kultúrája, másrészt a színpadhoz és a szerepléshez szoktatás, valamint az itt élők sorskérdéseinek színpadi megfogalmazása.

Egy gondolatSOR a ma esti előadáshoz:

„Gyermekvagyok-játszom-bolondozom-tréfálok-ölelésfogat-boldogvagyok-jóéjtpusztikapok-álmokországábanjáróknévetek-semmibajszincs-iskolábamegyek-barátok-biztonság-nemkellfélgni-VALAMIBAJTÖRTÉNT-sziréna-zavartság-robbanás-sírok-anyuzokog-holvanapu-egyedülvagyok-hideg-éhesvagyok-tréfálniszeretnék-álmodnideszép-felnőttválokdemégnemakarok-halottak-bántanak-barátokazokvannakszerencsére-szerelmesleszek-sziréna-meginthalál-nemszabadfélgni-úgyismindenrendbenlesz-UGYE?” (Mácsai Endre)

A zentai Zentai Színtársulat bemutatja:

DÉS-NEMES-BÖHM-KORCSMÁROS-HORVÁTH:

VALAHOL EURÓPÁBAN (75')
musical

Szereplők:

Antóci Dorottya, Bicskei Kata, Davitkov Marijana, Gruik Krisztina, Hajdú Sára, Kanyó Fruzsina, Katona Gábor, Kéri Nikoletta, Kiss Izabella, Kovács Bence, Molnár Gábor Kati, Nagy Horti Sarolta, Pece Réka, Pintér Tamás, Szeles Mária, Szőke Miklós, Urbán Róbert, Verebes Judit

A rendező munkatársai:

Korrepetitor: Nemes Nagy Anita

Rendező: Mácsai Endre

*A szilágyi Mosoly Amatőr Színjátszó
Csoport bemutatja:*

HORVÁTH PÉTER:
KILENCEN, MINT A GONOSZOK (75')
komédia

Szereplők:

Fekete Salamon – Pásztor Zdravkó
Magda – László Lenke
Jenő – Kiss Tibor
Áprilka – Vágó Jácinta
Rezső – Szakál Szilárd
Lici – Francia Gyólai Klára
Franklin Benjamin – Francia Flórián
Nővére – Horvát Roland
Lakatos – Ódri Rudolf
Főnővér – Horwath Teruska

A rendező munkatársai:

Díszlet: Dudás Róbert, Kuntity Róbert
Sűgő: Szakál Gyöngyi, Kiss Gabriella

Rendező: Kuntity Zámbó Klementina

A rendezőről:

KUNTITY ZÁMBÓ KLEMENTINA nagyon szerény, alig tudta a szilágyi közösség rávenni a rendezésre. De ez már régen történt, azóta megállíthatatlan. A közönség szerencséjére. A szövegválasztása mindig izgalmas, előszere-ttel válogat kortárs darabokat, amit nagyon szépen köszönünk! A csoport játszott már vajdasági szerzőtől – LÉNÁRD RÓBERT-komédiát –, és idén két előadást is rendezett Klementina. Kár, hogy SPIRÓ GYÖRGY *Prakját* nem láthatjuk a Találkozón, mert a csoportnak le kellett mon-dania egy színjátszójáról. De egy percig sem bú-sulunk, hiszen 2010-ben Klementina rendezésé-ben *A miniszter félrelép* című előadásban nyúj-tott alakításáért PÁSZTOR ZDRÁVKÓ átvehette a legjobb férfi főszereplőnek, BUDACS ZSOLT pedig a legjobb epizodistának járó díjat, vala-mint kiérdemelték a MAGYAR NEMZETI TANÁCS TÁJOLÁSI KÜLÖNDÍJÁT. 2009-ben Klementina Lénárd Róbert *Dasztyók* című komédiáját ren-dezte, amellyel elnyerték a legjobb hagyomá-nyos előadásnak járó PATAKI LÁSZLÓ-díjat.

Az előadásról: Nagyon hiányzott a MOSOLY a 2011-es Találkozóról. A tordaiaknak most szerencsénk van, láthatják a SZILÁGYIRÓL érkező csoportot, akik kortárs szöveget hoznak. HORVÁTH PÉTER komédiáját a budapesti JÓZSEF ATTILA SZÍNHÁZ mutatta be nagy sikerrel, miután szerző a 2001-es vígjátékpályázaton díjat vehetett át a szöveggönyvért. ZAPPE LÁSZLÓ a *Critikai Lapok*ban a szöveggönyvről azt írja, az a könnyed bohózat és az abszurd komédia között mozog, ennek az eredménye egy abszurd bohózat.

Az eredeti kilenc szereplőre íródott, de – miként a színtársulat hangsúlyozza – mivel ők nem gonoszok, s páratlan számként sem a hét, sem pedig a kilences szám nem áll közel a szívükhöz, s mert mindig is szerettek kicsit jobban a dolgok fenekére csapni, ezért tízen állnak színpadra.

A Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XVII. Találkozójának megnyitója Torda – a példamutató vendéglátás

Március 23-án, pénteken este hét óra előtt néhány perccel a tordai nézőtér csurig megtelt tordaiakkal és vendégekkel egyaránt. Eljöttek a színjátszó csoportok és az egyesületek a környező településekről, itt voltak a tóbiaiak, a nagykikindaiak, az újvidékiek. És a tordai közönség csak préselődött a színházterembe. Reméljük, akik tegnap este nem fértek be, nem tudtak ott lenni a megnyitón, és nem tudták megnézni az első előadást, azok sem gondolják meg magukat, és a következő napokon eljönnek.

DOBAI JÁNOS, TORDA polgármestere szíve így megelhetett örömmel, hiszen jóleső érzés volt látni a tömött sorokat, fogadni a messziről jött vendégeket. Köszöntőjében sokszor, sok helyütt említette, Torda az összefogás példája. A faluban most ért véget egy két hónapos művelődési rendezvény (a *Tordai Művelődési Napok* – a szerk. megj.) és íme, máris itt vagyunk a következő küszöbén. A polgármester szavait idézzük:

– Bízom abban, hogy ezúttal is bebizonyítjuk, milyen vendégszerető falu vagyunk. Bízom abban, hogy újból be tudom bizonyítani, Torda életerős közösség. Tordán most is több beruházás folyik, és a településnek vannak még álmai. Ezek az álmok azért sem tűnnek ábrándoknak – folytatta a falu vezetője –, hiszen ilyen nagyszabású rendezvényt nem lehetne megvalósítani, ha a falu lakossága nem támogatná, nem állna mellette. Majd köszöntőjét ekképpen zárta:

– Bízom benne, hogy még nagyon sok alkalmunk lesz együtt lenni. Hiszen ez a Találkozó alkalom volt arra, hogy újra induljon a hét éve szünetelő színjátszás a faluban.

DELI ANDOR tartományi oktatási, közigazgatási és nemzeti közösségi titkár beszédében elmondta:

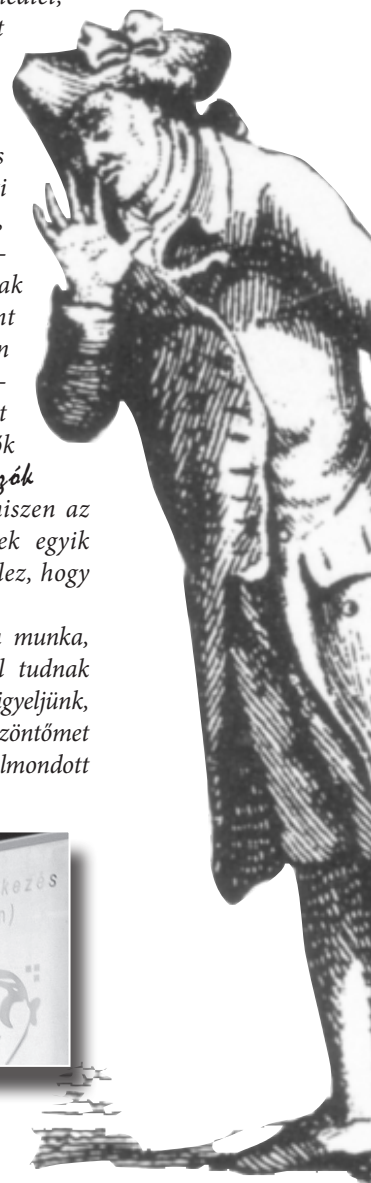
– Amikor a színházról és a színészetéről szólnunk, el kell mondanunk, hogy ez összetett műfaj, amely irodalmi műveket kelt életre, történeteket mesél, gondolatokat plántál az emberek agyába, rámutat az élet nagy igazságaira, vagy éppen szórakoztat, gondot feledtet, ápolja és élteti az édes anyanyelvet, összeköt bennünket. Más szóval olyan dolgokat tesz, amelyek nélkül nem létezik egy társadalom, nem létezik egy közösség.

A vajdasági magyar színjátszás a kulturális életünkön belül a leghatározottabb minőségi változáson ment keresztül. Örömmre szolgál, hogy immár másodszor köszönhetem az egybegyűlteket, az amatőr színjátszók találkozójának nézőközönségét és lelkes résztvevőit. Több mint másfél évtizede annak, hogy ez a szemle jelen van művelődési életünkben. A maga sokszínűségével, színvonalával megpecsételte a színjátszást és egyre magasabb mércéket állít a műkedvelők elé. A *Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozója* fontos esemény a Vajdaságban, hiszen az itt élő magyarok önazonossága megőrzésének egyik eszközévé vált. Minket pedig mindez arra kötelez, hogy támogatásunkkal segítsük munkájukat.

Az amatőrök feltétlen művészszeretete és az a munka, amelyet gyakran nehéz körülmények között fel tudnak mutatni, mindenképpen megérdemli, hogy odafigyeljünk, és ápoljuk az amatőr színjátszást. Ünnepi köszöntőmet NÉMETH LÁSZLÓNAK a műkedvelő színjátszásról elmondott véleményével fejezném be:

„Meg kell tehát teremteni a színjátszást a színházon kívül. Erre pedig egy mód van: a legmagasabbra törő műkedvelés!”

LOVAS ILDIKÓ, a MAGYAR NEMZETI TANÁCS kulturális ügyekkel megbízott tanácsosa elmondta, a kulturális stratégia célja: a színházi élet, a kulturális élet egyformán, azonos mértékben fejlődhessen és alakulhasson az amatőrök és a hivatásos intézmények terén Bácskában és Bánátban. Lovas Ildikó felhívta a figyelmet arra a fontos tényre, hogy a TANYASZÍNHÁZ az idei nyártól Bánátban is több településre eljut majd, mint eddig.

A kulturális tanácsos ezután GARAY BÉLA a szabadkai ÉLETJEL KÖNYVEK kiadásában megjelent, *Műkedvelők az örökéleten* című könyvéről beszélt, amelyről elmondta, még a kiadás tervezésekor DÉVAVÁRI BESZÉDES VALÉRIA, a kiadó vezetője azzal kereste meg őt, hogy ennek a kötetnek mindenképpen a *Találkozó* megnyitójára kell megjelennie. Majd felolvasta Dévavári Beszédes Valériának a kötethez írt jegyzetét, amely kitér Garay Béla pályájára, munkásságára a szabadkai NÉPKÖRben, és a most kötetben megjelent kézirat regényes sorsára.

„A mi közösségünk erről az életerőről adott bizonyosságot: az örökség megőrzéséről, majd az örökségből való építkezésről. Nemcsak az amatőr színházak Találkozójának vezérmotívuma lehet ez, de a kulturális ébredésünknek, továbblépésünknek, alkotásunknak is a vezérmotívuma. Mindaz, amihez hozzáfogtunk, még félúton sincs, éppen csak elkezdtük, és ahhoz, hogy tovább tudjunk lépni, hogy fenntartható legyen mindez, ez az életerő kell. E tíz nap különböző színházi jelenetei is ezt az élethelyzetet fogják majd bemutatni.”

PÁSZTOR ISTVÁN, a VAJDASÁGI MAGYAR SZÖVETSÉG elnöke nyitotta meg a Találkozót. Elmondta, harmadik alkalommal nyitja meg a rendezvényt és mindhárom alkalom emlékezetes marad számára. A mai napon, estén pedig egészen biztosan a produkció teszi fel az i-re a pontot, ugyanakkor ezt az ünnepélyességet, amit itt tapasztal, máshol nem tapasztalta. Ez a falu valamikor ötezer lelket számlált, mondta, mára ennek a lakosságának csak a harmada maradt meg, ám az életerő, ami mozgatja a

tordai közösséget, nem lett kevesebb a lélekszám csökkenésével. Azt gondolom, nem is lehetett tökéletesebb helyszínt választani idén – mondta a VMSZ elnöke –, mint Tordát, és tökéletesebb mottót a Találkozóznak, mint a Pilinszkytól származó szókapcsolatot, a szüntelen keletkezést, és ha van hely, ahol ez megvalósul, az itt van, Tordán. Itt megvan – ahogyan a Találkozóban is – a szüntelen keletkezésnek az ambíciója, amelynek az elixírje az életerő.

gém

A zsűri véleménye a tordai Petőfi Sándor Művelődési Egyesület előadásáról

Avagy a rettegett zsűri kibontakozik.

Még „avagyabb”: a színházban nincs tuti!

Aki lemaradt a Találkozó megnyitójáról, sokat veszített. A hivatalos beszédek és az ünnepélyes megnyitó után a tordai Petőfi Sándor Művelődési Egyesület tagjai léptek a színpadra. Petkó Jenő Záporpróba című darabját vitték színre. A zömmel nyolcadikosokból álló csapat októberben alakult. A gyerekek most voltak először színpadon. De megállták a helyüket! A tapsvihar megérdemelt volt! Az előadáshoz zsűrizés is dukál. Ezt ugye mindenki tudja? A zsűrizések pedig mindenki számára nyitottak. Ugye ezt is tudják? Neeem? Ne aggódjanak, majd megszokják!

Az első nap kavalkádjában mintha egy picit megfeledkeztünk volna a *Találkozó* zsűrijéről. Most tényleg lesz előadás-elemzés? Amikor mindenki – és ez a mindenki tényleg MINDENKIT takar, a protokollvendégektől a büszke szülőkön át a mindenkori közönségig – boldog és elégedett, terítve az asztal, sógor, van-e nálad jó bor...? Mikor akarnak itt zsűrizni? Hol? Miért? Nem lehetne inkább...? Nem. A szabály az szabály. Gyorsan felkerülnek a székek a színpadra – kicsit hivatalos ez a forma, de se baj –, az érintettek helyet foglalnak, izgatottan mocorognak – nem tudják, mi vár rájuk. Meglepően sok nézőt érdekel az elemzés. Még egyszer: a zsűrizések mindenki számára nyitottak! Sőt ajánlottak! Kerekasztaljellegüknel fogva nem egyoldalú monológok. A beszélgetés, a véleménynyilvánítás a fő. Ez az a pillanat, mikor lehet – és ajánlott – kérdezni. Mikor lehet – és ajánlott – vitatkozni, magyarázni, véleményt cserélni. Beszélgetni. A továbbiakban is: csak bátran!

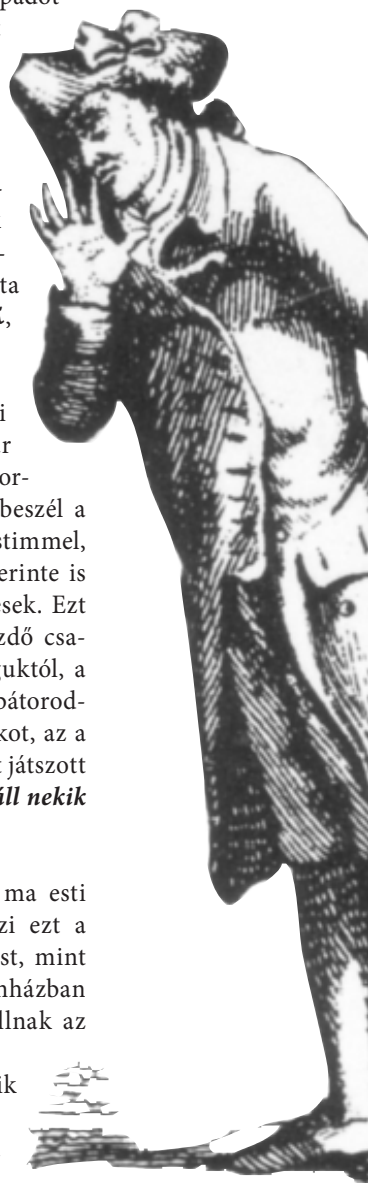
Hát akkor vágjunk bele! Elsőbálozó- és tordaisága miatt MEZEI ZOLTÁNÉ a kezdőszó. Elvárások nélkül ült be a nézőtérre – nem tudott semmit a csapatról, csak azt, hogy először vannak színpadon. Ahhoz képest, hogy – az ilyesfajta összehasonlítgatást nem szoktuk szeretni, de ne feledjük, minden valamihez képest van! – ezek voltak a csapat első lépései, egy kompakt, barátságos, szimpatikus, jópofa dolog született. Mezei szerint egy ilyen fiatal csapatnál fontosabb maga az előadás létrejötte, mint a minősége – és ez nem azt jelenti, hogy baj volt a minőségével! De már maga a létrejötte is öröm! Meglepően tisztán, szépen beszéltek a színpadon a gyerekek. Azok a gyerekek, akik egyébként tájszólásban beszélnek a mindennapjaikban. Nincs jelentős beszédhibájuk. Vagy nagyon jó a csapat, és őstehetségek, vagy a sok befektetett munka meghozta gyümölcsét. Mezei dicsérte a darabválasztást – olyan témához nyúltak, ami a mindennapjaikat kitölti. A szerelem, a kamaszkori szerelem kimeríthetetlen téma. Remek, hogy merték vállalni a fényeffektusok – villám, eső, vonat – használatát. Nem mindig volt pontos és következetes, de a próbálkozás hasznos. Hiba nélkül nincs előadás, a profi színházakban sem. Ezt tudjuk.

Nem is hibákat sorolt, inkább csak felhívta a figyelmet különböző megfontolandó dolgokra, mint például a térhasználat: az üres térben létezni, dolgozni nagy feladat, ügyesen vették ezt az akadályt. De a két padot gazdagabban is lehetne használni! Két picit hosszabb jelenet volt, amikor lankadt a figyelve, azokból esetleg lehetett volna húzni. A valódi kellékekkel nincs semmi baj, de akkor a kamufagyit hogy kerül a képbe?! ROZSI ADRIEN elmondta, 4 fagyit készítettek elő a biztonság kedvéért, de későn küldték el az egyik szereplőt értük, addigra már vége volt a jelenetnek... Nagyon dicséretes, hogy a színészpálatá nem állította le az előadást, hogy *hol a fagyit*, hanem megoldotta kellék nélkül a jelenetet.

ÁGOSTON PRIBILLA VALÉRIA tíz éve követi az amatőr színjátszók találkozóját, látott már sok mindent. Igazi felüdülésként hatott rá a tordai csapat. Ő is megerősítette, hogy szépen beszél a csapat – a kérdő mondatokkal valami nem stimmel, ez még letisztázásra vár. A darabválasztás szerinte is jó. Érzelmi viharokkal vannak tele a tizenévesek. Ezt harsányabban is vissza lehet adni. Persze kezdő csapatról beszélünk, akik még kicsit félnek maguktól, a színpadtól, a közönségtől... De idővel majd felbátorodnak! Ha még egy kicsit megbolondítják a játékot, az a ritmusát is felpörgeti az előadásnak. Elég sokat játszott hátul a csapat, jöjjenek előre bátran, mert *jól áll nekik a reflektorfény!*

BRETYÁNSZKI BOROS ROZÁLIA először a ma esti zsűrizés formájáról beszélt: hivatalosnak érzi ezt a színpadon ülős variációt. Úgy tűnhetnek most, mint egy ítélőszék, aki elmondja a tutit. De a színházban nincs tuti! Vannak dolgok, amik közelebb állnak az igazsághoz, vannak, amik nem.

Rozi elmondta, mindig örül, ha megjelenik egy új csapat. Tordáról amúgy is az a hír járja, hogy színházbolond, folyamatosan követelik a NÉPSZÍNHÁZ előadásait. Láthatatlanban volt egy kép a fejében róluk. Hihetetlenül fiatalok és

erősek, érződik rajtuk, hogy ők nem heti 2 órát vannak csak együtt, hanem működik náluk az együtt gondolkodás. Ritka erős a csapatszellemük.

Színházi szempontok következtek. Nagyon fontos a szituáció, a szituáció megteremtése. Találunk egy olyan helyzetet, pillanatot, tíz percet az életünkből, amikor valami történik a szöveg elmondásán túl. Amíg valakivel beszélgetek, mindig történik közben valami. Az utcán, a piacon, a szobában. Ha másutt nem, bennem. Uralkodik egy állapot. Ilyen szempontból nem kínál sok lehetőséget a szöveg – senki nem szomjas, senki nem esik el... Az író helyett kellene kitalálni a csapatnak, hogy mi minden történhet egy beszélgetés alatt. Akkor biztos nem fognak hosszúnak tűnni a jelenetek.

A csapatban jóval többen vannak, mint a darab szereplői, nagyon jó dolog, hogy hozzá mertek nyúlni a szöveghez, és a saját csoportjukra formálták! Rozi szerint jó a humora az előadásnak, nem kell félni tőle, lehet bátrabban is bánni vele! A hangeffektusok – vonat, villám, eső – hangerejével viszont baj volt. Érződött, hogy nem volt idő a begyakorlására. Hangulatot teremtenek az effektusok, helyszínt magyaráznak. De nem kell túl sok belőlük! Akkor nagyon szájbarágós és zavaró lesz.

Adrienn *megszelídítette a rókát*. Ez felelősség. Szép felelősség.

KOVÁCS ZSUSZANNA, az ADY ENDRE ÁLTALÁNOS ISKOLA igazgatónője is velünk volt a nézőtéren. Elmondta, a csapat zöme egy osztályba jár. Különleges generáció az övéké, nagyon jó az osztályközösség az iskolában is. Lehet, hogy néha a kelleténél többet is vállalnak – táncolnak, most itt a színészet, rengeteg fellépésük van, meg természetesen az iskola, nyolcadikosokról lévén szó, jön a felvételi... De bírják a gyűrődést! Haladni kell a korrallal, ugye.

Van itt is internet, mindenki fent van a Facebookon... De Tordán negyedik osztályig a néphagyományt tanulják választott tárgyként a gyerekek. Mert Kossuthot idézve, „Csak az a nép vész el, aki a múltját feleli.”

...és ha már a múltnál tartunk: a régi színjátszók is kaptak kedvet a játszáshoz. Csak időt kell még keresni hozzá. A fiatalok egy rövidebb előadást fognak most készíteni. Sok középiskolás is szeretne játszani, de bentlakók lévén nincs mikor próbálni velük. Talán a nyár erre a legmegfelelőbb alkalom. Talán jövőre több generációt felölölő összeállításban látjuk majd a tordai csapatot. Legyen úgy!

Mezei Zoltán még kiemelte, akkor működik valami, ha van, aki tolja. Dobai úr a háttér, de Adrienn a motorja a történéseknek. Ha híre megy az iskolában a színjátszásnak – márpedig híre megy –, a következő generációk is csatlakozni akarnak, és lehet folytatása a történetnek. **Mozgalommá alakulhat!** És ha van történet a faluban, talán nem akarnak majd elmenni innen. Mert érdemes idetartozni. Íme, a színház közösségépítő és megtartó ereje!

SENTGYÖRGYI KLÁRA kultúrattasé Belgrádból érkezett. Többször eltévedt útközben, mérgesen érkezett, de hamar elpárolgott a bosszúsága. Nem ért a színházhoz, egyszerű néző volt ma este. Kitűnő előadást látott, és nem hiszi el, hogy először voltak színpadon ezek a gyerekek! A lényeg az, hogy a közönség, a közösség nagyon élvezte a produkciót, látszott, hogy a gyerekek is szerették. Kell ennél több?

Valóban nem kell több. Felhőtlen a boldogság, teljes az öröm, finom a vacsora, jó a hangulat. Karaokepartiba torkollik a bemutatóbulinak is nevezhető Találkozó-megnyitó. Sose rosszabb estét!

Gigi

Holnap a Találkozó színpadán Sűrűsödünk...

A vasárnap a pihenés napja. Amikor kikapcsolhatjuk a mobiltelefonjainkat. Amikor a családdal elfogyasztott aranyló húsleves és rántotthús-halmok után egy jót lehet szunyókálni a fotelben, miközben a Forma-1 autói duruzsolnak a fülünkbe. Amikor az óra is halkabban és lassabban ver... Ez az édes nyugalom csak egy kis színházzal fűszerezve lehet még teljesebb! A Találkozó harmadik napjára három előadást kínálunk Önöknek. Lesz itt Vőlegényfogó vígjáték, filozofikus Faust és dalos Diend is. Fogják kézen a családot, és ugorjanak be egy előadásra!

Március 25., vasárnap, 15.00 óra

*A bácsgyulafalvi Vándor
Társulat bemutatja:*

TÖMÖRY PÉTER:
VŐLEGÉNYFOGÓ (75')

Szereplők:

Czebre Fülöp – Takács Kinga
Czebréné – Pál Vivien
Julis – Báló Barbara
Rector – Topár Alen
Bödör Barnabás – Vajda Arnold
Bödörné – Móric Renáta
Lányok, fiúk – Báló Bianka, Galac
Georgina, Cifra Daniella, Fingelt
Angéla, Sötét Valentin,
Kasza Dalma

A rendező munkatársai:

Díszlet: Vajda Arnold
Súgó: Varga Tímea

Rendező: Égető Károly

A rendezőről:

ÉGETŐ KÁROLY egy vele készült interjúban többek között így vallott: „Csaknem harminc esztendeje foglalkozom műkedveléssel. Külön köszönettel tartozom Hajnal Jenőnek, aki rendezői próbálkozásaim kezdetén sok gyakorlatias és hasznos tanáccsal látott el.” Égető Károly közel negyven éve foglalkozik a színjátszó csoporttal BÁCSGYULAFALVÁN. Ez a mozgalom az ő keze alatt olyan meghatározóvá nőtte ki magát, hogy a fiatal generációknak is kedvet ad a műkedveléshez. Sőt nem feledkezik meg a tudatos utánpótlás-nevelésről sem. Kedves műfajait utódjaira is áthagyományozza, ezek közé tartozik a kabaré, amelynek avatott ismerője, és kiválóan tudja azt színpadra komponálni.

Az előadásról: A *Vőlegényfogó*t középkori diák-színjátszók drámatöredékéből írta TÖMÖRY PÉTER. Azt lehet igazán a házasság igájába hajtani, aki éppen menekülni próbál előle. Ez egyébiránt be is igazolódik! Ami ehhez még dukál: egy kis furfang. A könnyed témájú Vőlegényfogó cselekménye természetesen több csavart is rejt magában, mindemellett a figurák komikussága, komédiázása is mindent mindennel össze tud(na) kuszálni... Ha röviden, csak néhány vázaltszerű mondatba szeretnénk sűríteni a darab történetét, kicsit egyszerűnek és kicsit érthetetlennek is tűnhetne egyszerre... Mindettől függetlenül a következő sorokban megpróbálkozunk vele: a család már rég eladósorban lévő lányának férjet kell keresni. Azután mintha ez a cselekményszál megakadna, merthogy az úgynevezett szerelmi botrányba beleszól a háború. De mégsem úgy! Mert kézre kerül a galád csábító, és bizony nem menekülhet a Julis karjai közül!

Március 25., vasárnap, 17.30 óra
A magyarkanizsai Gondolat-Jel Társulat bemutatja:

CHARLES BUKOWSKI, CHRISTOPHER MARLOWE, FJODOR MIHAJLOVICS DOSZTOJEVSZKIJ, QUENTIN TARANTINO, WILLIAM SHAKESPEARE, WEÖRES SÁNDOR ÉS WOODY ALLEN SZÖVEGEI ALAPJÁN A TÁRSULAT::

FAUST: ESSE IMMOR(T)ALIS (65')
tragikus szatírrjáték

Szereplők:

Faust – Muhi László
 Mephisto, politikus, 10-16 éves lány – Bicskei Kata
 7 főbűn, Konrád, zongorista, pénzmósó – Katona Gábor
 Belzebub, Szép Heléna, tanító néni, Szabixx, pénzmósó – Ábrahám Gréta
 Lucifer, orvos, ének, 10-16 éves lány, Krisztivokcsó, pénzmósó – Antóci Dorottyá

A rendező munkatársai:

Rendezőasszistens: Borbély Éva
 Fény- és hangtechnika: Kiss Tamás

Rendező: Oláh Tamás

Az előadásról: Mindannyian a felejtés ellen küzdünk. Olyan művet akarunk létrehozni (legyen az akár eszmei, akár fizikai), amelynek köszönhetően emlékezni fognak ránk. De képesek vagyunk-e erre? Ha körülnézünk az utcán, egy váróteremben, egy pályaudvaron, elképzelhető-e az, hogy a következő Platónt, Darwint vagy Edisont látjuk? Jelentéssel bír-e még a „nagy mű” fogalma? Alkothatóak-e igazi remek, valódi értékek?

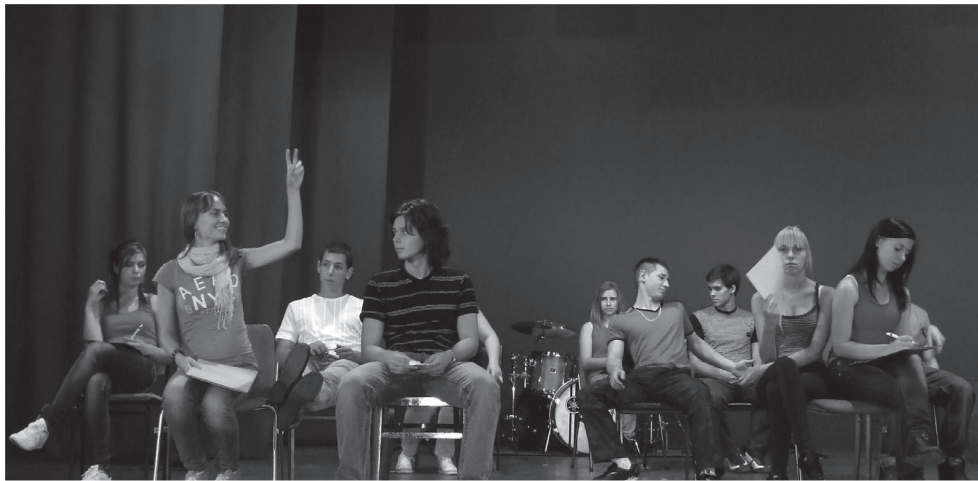
A GONDOLAT-JEL TÁRSULAT előadása alapjául CHRISTOPHER MARLOWE reneszánsz szerző *Doktor Faustus* című drámája szolgált. A színpadon e szöveg szemelvényei, CHARLES BUKOWSKI, FJODOR MIHAJLOVICS DOSZTOJEVSZKIJ, WILLIAM SHAKESPEARE, QUENTIN TARANTINO, WEÖRES SÁNDOR, WOODY ALLEN gondolatai és a darabrendezés improvizációi során „íródott” sorok hangzanak el.

Egy kis plusz: Faust alakja nemcsak Goethénél vagy Christopher Marlowe-nál jelenik meg, már a XVIII. században látunk Faust-alakokat. A megismerésre, tudásra szomjazó ember drámái ezek. Az alapgondolata közismert: Faust egyezséget köt az ördöggel (Mefisztó), aki minden óhaját teljesíti, halála után azonban Faust átengedi neki lelkét, ha akad az életében legalább egyetlen olyan pillanat, amikor valóban boldognak érzi magát. Vajon a magyarkanizsaiak Faustja miben más, miben különbözik az eddig ismertektől?

A rendezőről:

OLÁH TAMÁS az újvidéki MAGYAR TANSZÉK diákja. Nyitott személyiség azzal a ritka kincssel, hogy mer és szeret olyan dolgokról gondolkodni, amelyeket – kevésbé filozofikusan megfogalmazva – a nehéz témák közé sorolunk. Sajátos szemléletét önmagához hűen igyekszik láttatni a színpadon. Kiemelt érdeklődési köre a film és a színház. Magyarkanizsán a középiskolás tanulmányai alatt filmezéssel és színjátszással egyaránt foglalkozott. Állandó résztvevője a MADT-TÁBOR rendezői képzésének.

Március 25., vasárnap, 20.15 óra
Az adai Adai Színtársulat bemutatja:

DIEND – VÉGZŐS KÖZÉPISKOLÁSOK
 ZENÉS KÁLVÁRIÁJA (55')

Szereplők:

- Viola – Dobrotka Katinka
- Dóri – Fehér Anett
- Kiki – Maletaški Krisztina
- Zoé – Gömöri Eszter
- Léna – Urbán Lilla
- Tini – Juhász Szandra
- Tina – Lévai Krisztina
- Zsu – Sőregi Anna
- Albert – Szalai Bence
- Arnold – Huszák Gábor
- Gyík – Lakatos Adrián
- Rocky – Molnár Gábor Roland
- Lehel – Szalai Bálint
- Arni – Pataki Arnold

Rendező: Táborosi Margaréta

A rendezőről:

A zentai születésű TÁBOROSI MARGARÉTA Újvidéken szerzett színészdiplomát. Majd érzett egy merészet – mert nála a megérzés a legfontosabb, aztán következik a gondolati szint-, és felvételizett a budapesti SZÍNHÁZ-ÉS FILMMŰVÉSZETI EGYETEM színházrendező-fizikai színházi koreográfus szakára, ahol most harmadéves. Számos színházi szerepe és rendezése volt már, többek között a 2010-es TANYASZÍNHÁZ-előadás, *A falu rossza* is az ő munkája. Máris számos díjat tudhat magáénak – a Magyar Színházak XXIII. Kisvárdai Fesztiválján

Az előadásról:

Az előadás a fiatalokat leginkább érintő problémaköröket dolgozza fel, köztük az iskolától való elszakadás és a pályaválasztás nehézségeit, a rendkívül bonyolult érzelmi viszonyokat, a felnőtté válás folyamatában felmerülő problémákat és sok egyéb olyan témát is, amely valamilyen módon meghatározza a gondolat- és érzésvilágukat, így a mindennapjaikat is. Az előadás mindezt újszerű módon megfogalmazva, a kísérletezés jegyében, új színházi formák keresésével próbálja meg találni. A néző egyik szituációból a másikba csöppenve reális módon nyerhet betekintést a fiatalok életének legbelsőbb rétegeibe annak minden szépségével és csúfságával együtt, lehetőséget kínálva számára a saját fiatalkori élményeinek felidézésére, illetve az akkori és a mostani fiatalság életének és problémáinak összevetésére is.

AZ ADAI SZÍNTÁRSULAT korábbi produkcióihoz hasonlóan az előadásban ezúttal is jelentős szerepet kap a zene. A színpadon élőben zenélő együttes részét képezi nemcsak az előadásnak, hanem magának a történetnek is.

a szakmai zsűri KISVÁRDA VÁROS DÍJÁT a vajdasági Tanyaszínház *A falu rossza* című előadásának ítélte. A magyarországi SZÍNIKRIKUSOK DÍJA 2010–2011-es jelöltjei között a legjobb zenés/szórakoztató előadás kategóriában – ZSÓTÉR SÁNDOR és BOZSIK YVETTE mellett – Margaréta szerepel. És ez még csak a kezdet...

